

REDUKCE

Naše společnost se dostala do bodu, kdy přestáváme rozumět okolnímu světu. Jsme vystaveni událostem, při kterých se nám rozum zastavil. Různí ekonomové, ekologové, analytici a vojáci se nám z neznalosti souvislostí snaží vysvětlit logiku věcí.

Bohužel, logika věcí se nazývá redukce.

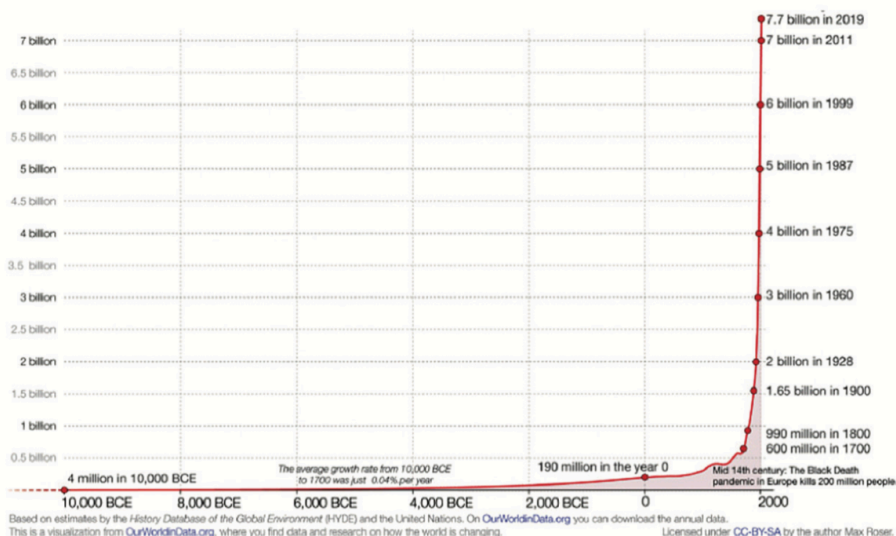
Lidstvo stojí před novou zkušeností, před novým nepřítelem.

Před 10 000 lety se člověk zastavil, zasadil zrno a začal přetvářet životní prostředí k obrazu svému. Byla to největší revoluce jakou člověk doposud zažil.

Životní podmínky se začaly stávat snesitelnějšími, hodnoty a potřeby samotného života se lidem změnily před očima. Lidé vyměnili nestabilitu za stabilitu. Populace začala pozvolna růst.

Před 10 000 lety žily na planetě pouze 4 miliony lidí. V době Krista zde bylo přibližně 200 milionů obyvatel. Průmyslová revoluce, datovaná do 17. století, nám dala nové možnosti a odstranila překážky, čímž nastartovala rozvoj. Díky levné energii začala populace rychle růst a na začátku 19. století byla překonána mýtická hranice jedné miliardy obyvatel. V současnosti se blížíme k hranici 8 miliard lidí na planetě.

První, kdo si uvědomil růst obyvatelstva, zboží a služeb na Zemi a všechno, co s tím souvisí, byl jeden ze zakladatelů politické ekonomie, pastor Thomas Robert Malthus. V roce 1798 napsal knihu s názvem "Esej o principu populace", která se stala inspirací pro teorii o "Zlaté miliardě" od Nicholase Roegena.

Malthus tvrdil, že populační růst je neudržitelný, protože populace roste geometricky rychleji než růst základních lidských potřeb, jako jsou potraviny a jiné zdroje, které nám planeta poskytuje a které rostou lineárně. Dnes víme, že populační růst roste až výbušně.

V roce 1972 bylo toto téma popularizováno další "esejí" nebo chcete-li studií s názvem "The Limits to Growth" (Meze růstu) od Římského klubu. Tato studie se volně inspirovala pastorem Malthusem a upozorňuje na neudržitelný růst populace a jeho dopady na planetu Zemi a naše společnosti.

Studie říká, že pokud se nepřistoupí k ovládní porodnosti a úmrtnosti, tedy ke kontrole růstu populace a průmyslu, hrozí vyčerpání přírodních zdrojů a zhroucení hospodářství. Kvalita životního prostředí se zhorší a existuje reálné riziko ekologických katastrof, které by mohly ohrozit lidstvo. Radikální změny jsou nutné k předejití hospodářskému a ekologickému kolapsu.

Dokument "Meze růstu" tedy vyzývá k reformě hospodářského systému a ke změně životního stylu, které budou brát v úvahu omezené zdroje planety. Na základě všech těchto teorií jsme se od amerického architekta a inženýra Fullera dozvěděli, že když máte dostatek energie k dispozici, tak jedna miliarda specializovaných pracovníků dokáže vytvořit téměř cokoli a zajistit potřeby celé lidské populace. Kdysi to byly teorie a v době kapitalistického rozkvětu bylo zajímavé o tom diskutovat při sklenici vína. Meze růstu se stal klíčovým dokumentem pro ekologické hnutí a stále slouží jako inspirace pro výzkum a řešení globálních problémů souvisejících se změnou klimatu, degradací přírodních zdrojů a udržitelným rozvojem.

Teorie o zlaté miliardě se ocitla znovu na stole.

Génius rozpoznal problém a pokusil se najít řešení, fanatici se přidali a snaží se prosadit svůj vlastní postoj. A nakonec lůzři, kteří vlastní měny a dluhy, se snaží upevnit svou moc nad situací. Tato analogie starého francouzského hesla je možná vtipná, ale zároveň nám připomíná, jak pravdivé toto tvrzení může být.

V roce 2008 jsme byli svědky hospodářské krize, kterou lze považovat za určitý milník. Jednoduše řečeno, ve zdravém kapitalistickém systému je vše založeno na růstu hodnot a zisku, a vše je tomu podřízeno. Neexistuje rovnovážný stav. Buď produkuje hodnoty nebo je spotřebováváte a vytváříte ztrátu. Po krizi v roce 2008 se stalo zjevným, že růst hodnot je pomalejší než růst dluhu. Zdravá kapitalistická společnost v tom okamžiku skončila.

Majitelé peněz jako takových si to uvědomili, stejně jako i největší korporace. Věděli, že nějakou dobu mohou trh oklamat přívalem peněz do systému, a že nižší úrovně podniku budou generovat zisk na pozadí větších ztrát. Typicky ztráty ve státech.

V roce 2014 se na papežské univerzitě v Římě setkaly vlivné osobnosti z podnikatelského, finančního a akademického světa, aby se poradily co dál. Toho dne byla založena Rada pro inkluzivní kapitalismus, jejíž členové jsou nejvýznamnější osobnosti z finančního světa, jako Jamie Dimon z JPMorgan Chase, Larry Fink z BlackRock, Mary Barra z General Motors nebo Mark Carney z Bank of England. Kromě toho se do aliance zapojilo i 48 bank, fondů a korporací. Za zakládající členku rady se považuje Lynn Forester de Rothschild, kterou podporují papež František a britský princ, nyní král Charles.

Všechny spojuje strach – strach z toho, že přijdou o moc a o vše na čem stojí jejich hodnoty. Velmi dobře si uvědomili, že kapitalismus již neexistuje. Co to ovšem znamená, že KAPITALISMUS již neexistuje? Znamená to, že musí být zformulována nová ideologie, nový politický systém a nové hodnoty života člověka, skupin a celé společnosti. Když se podíváme do historie, taková změna nastala při přechodu z feudalismu na kapitalismus. Změnil se politický systém, změnil se hodnoty člověka, skupin a celé společnosti. Ti, kdo na to doplatili byla feudální elita, která přišla o všechno, mnohdy i o svůj život.

Rada pro inkluzivní kapitalismus se zabývala přesně tímhle problémem, protože se jich osobně dotýká. Vědí, že mohou být vyměněni jako feudálové.

Elita seděla v papežské univerzitě v Římě a rozjímal. Říkali si, co všechno mají. Vlastní dluh celého světa, který nejde splatit, přes akciový trh vlastní klíčovou výrobní kapacitu na planetě a najednou si uvědomí, že oni přece vlastní planetu. Říkali si, nejsme my vlastně Bůh? Velmi symbolicky se na stole objevila esej Římského klubu "The Limits to Growth" (Meze růstu).

A právě z této eseje se začala rodit nová ideologie. Klasický kapitalismus založený na růstu a expanzi již není udržitelný, protože dosáhl svých cílů a vyčerpал možnosti dalšího rozvoje. Elita, která z něj vzešla, si stále ještě drží svou moc. Nicméně poučena historií a

reálnými hrozbami, které jí hrozí, musí být nekompromisní a bezohledná.

Byly položeny základy INKLUZIVNÍHO KAPITALISMU.

Při formulování nové ideologie si položili jednoduchou otázku. Kdo dnes spotřebovává veškeré hodnoty, které kdysi přivedly elitu k moci? Jsou to lidé. Kdo spotřebovává veškeré nerostné a omezené bohatství země? Jsou to lidé. A kdo toto bohatství vlastní? Jsme to my, elita. Takže když už to všechno vlastníme a přes veškeré úsilí již netvoříme hodnoty, proč bychom to měli rozdávat?

Novou kapitalistickou ideologii musíme změnit tak, aby ideologie sloužila pouze exkluzivní a vybrané elitní skupině, které bude sloužit udržitelná populace. Zbytek se stává pouze problémem, který musí být eliminován, aby nás exkluzivní elita neohrožoval. Odpověď na otázku, jak velká je exkluzivní elita, byla poskytnuta nevládní organizací Oxfam. Její zpráva uvádí, že bohatství 2 153 miliardářů představuje více než 60 procent celkového bohatství na světě.

Lidstvo stojí před novou zkušeností, před novým nepřítelem. Lidstvo stojí před novou revolucí, která má svým významem srovnání snad jen s průmyslovou revolucí, jež se odehrála před téměř 300 lety. Elita rozdělila svůj program do čtyř bodů.

Bod první: Populace

Elita chápe člověka jako výrobní prostředek k vytváření jiných hodnot, které elitě přináší blahobyt a moc. Dnes se ovšem populace stala pro elitu hrozbou. Populace má dnes vysokou spotřebu, která se stala ekonomicky neúnosnou.

Bod druhý: Průmysl

Jak již bylo konstatováno, k výrobě čehokoli na světě stačí jedna miliarda lidí. To podporuje robotika a umělá inteligence, která je schopna převzít velkou část lidské práce. Musíme si uvědomit, že lidé jsou pro elity pouze výrobní prostředek, který lze nahradit strojem, který pracuje neúnavně a bez zbytečných chyb. Lidé, kteří ztratí práci nebo nemohou z nějakého důvodu pracovat, jsou pro elity pouze nákladovou položkou.

Bod třetí: Přírodní zdroje

Světové zásoby surovin jsou omezené a jejich vyčerpání se může stát kritickým faktorem v budoucím rozvoji. Nadměrné využívání fosilních paliv a dalších neobnovitelných zdrojů zvyšuje riziko jejich vyčerpání, generuje se tak určitá závislost a zranitelnost. Problémem je také to, že nerostné suroviny a především zdroj levné energie v podobě fosilních paliv jsou často koncentrovány na místech, která nejsou úplně pod kontrolou nejbohatších a nejvlivnějších jednotlivců a organizací. Proto je třeba vyvinout tlak všemi prostředky, aby se tyto zdroje podřídily elitě, která vyznává hodnoty inkluzivního kapitalismu.

Bod čtvrtý: Životní prostředí

Prostor pro náš život musí být znovu přeformulován. Nová ideologie nám má stanovit nové hranice toho, co a kolik je nám dovoleno spotřebovat. K této bezprecedentní redukci bude

použita ochrana životního prostředí. Peníze jako symbol moci budou vyměněny za jiné a následně se propojí s uhlíkovou stopou, která bude lépe udržovat populaci poslušnou. Nové peníze jsou již široce diskutovány jako digitální měna. Tato digitální měna bude programovatelná a nabídne elitě za prvé, co, kdy a kdo si v čase bude moci koupit. Za druhé bude určeno geografické perimetrické rozdělení – stát, kraj, vesnice nebo konkrétní oblast. Za třetí bude určena doba použitelnosti, takzvaná tající měna. Pokud budete poslušní a uhlíkově odpovědní, měna bude tát pomaleji.

Jako příklad uvedu diskutované téma Světového ekonomického fóra (WEF) o takzvaných "15 minutových městech". Toto konceptuální řešení vám umožní přístup pouze na nezbytná místa, jako jsou práce, škola a nákupy, a to pěšky, na kole nebo veřejnou dopravou do 15 minut nebo méně. To by znamenalo svět, ve kterém člověk nebude potřebovat auto, ale jen veřejnou dopravu. Podle tohoto schématu by obyvatelé mohli opustit svou zónu maximálně 100 dní v roce. Tímto pravidlem by se podle zástupců WEF snížila uhlíková stopa obyvatelstva.

Rada pro inkluzivní kapitalismus vytvořila realizační strukturu, která má pomoci s dosažením stanovených cílů. Tato struktura zahrnuje Organizaci spojených národů (OSN), pod kterou spadá i Světová zdravotnická organizace (WHO), Světové ekonomické fórum (WEF) s nastrčeným ideologem Klausem Schwabem a neziskovou organizací Aspen, která umí dokonale "zapojovat" své členy do vládních struktur.

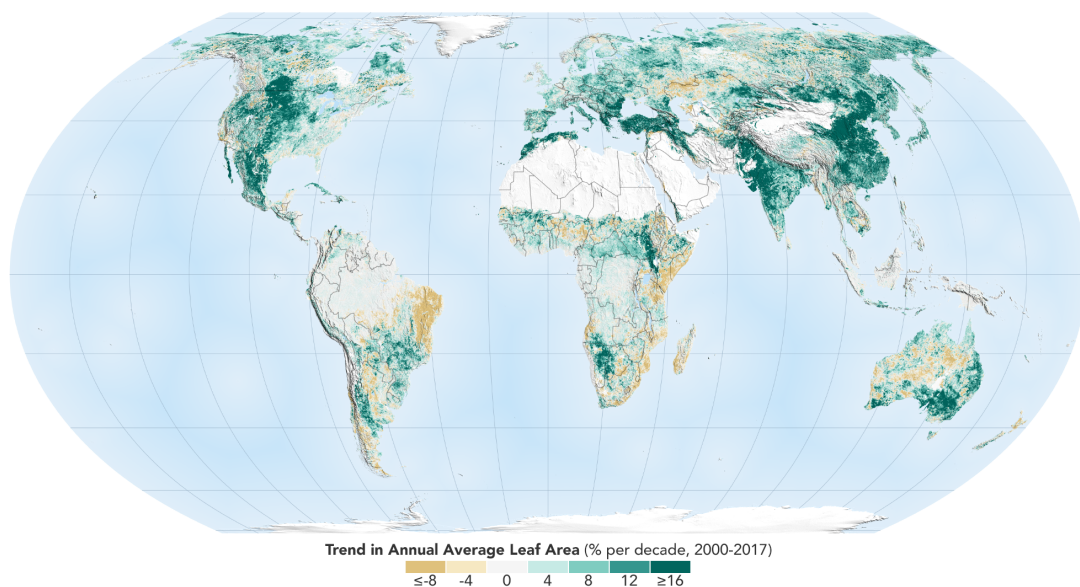
Úplně prvním realizačním krokem byla organizace Klimatické konference v Paříži pod záštitou OSN v roce 2015, na které byla přijata takzvaná Pařížská dohoda. Tato dohoda stanovuje závazné cíle pro snižování emisí skleníkových plynů a opatření pro přizpůsobení se dopadům změny klimatu. Jedná se o zahájení a formulování nové ideologie, která zredukuje všechno. Zároveň to byl velmi důležitý krok na který navazovaly další události. Byl to velký úspěch, jelikož dohodu podepsalo 197 zemí světa. Od tohoto momentu se začala skládat nová stavebnice nové ideologie, která začala měnit životní prostředí, a která ovlivní životní úroveň na planetě každému z nás.

Začínáme velmi zřetelně vidět, jakou ideologii nám představují. Ideologie byla vždy silnější jak věda, která byla posunuta pod čáru. Média vygenerovala nové vědecké odborníky z řad dogmatiků.

Co vidíme pod čarou, co říká skutečná věda, o které se dnes nesmí mluvit? Základem života jsou prvky a uhlík je jedním z nejdůležitějších prvků pro naše bytí, jelikož umožňuje existenci živých organismů. Tento prvek hraje zásadní roli nejen v procesu formování vesmíru, ale také v životním prostředí na naší planetě. V lidském těle tvoří uhlík spolu s kyslíkem, vodíkem a dusíkem asi 96 % základních chemických prvků. Naše existence na planetě a v celém vesmíru je tedy založena právě na uhlíku.

Takže vyhlášení války uhlíku znamená vyhlášení války samotnému životu. Při dýchání vylučujeme oxid uhličitý (CO_2), který však musíme nyní redukovat. Oxid uhličitý (CO_2) je ale jednou z klíčových látek potřebných k fotosyntéze rostlin. Díky fotosyntéze rostlin a sluneční energii dochází k uvolnění kyslíku do vzduchu z oxidu uhličitého, který pro změnu dýcháme my.

Jen pro zajímavost, podívejte se na graf v podobě planety Země. NASA pořizuje od roku 2000 až čtyři snímky z každého místa na Zemi každý den. Za posledních 20 let data odhalila zvětšení listové plochy na planetě o 5%, což odpovídá rozloze deštných pralesů v Amazonii. Na mapě vidíte plochy v zelené barvě, představující přírůstek zelených listů. Oblasti v bílé barvě nezaznamenaly žádný nárůst ani pokles listové plochy, zatímco v oblastech označených hnědou barvou došlo ke ztrátě zelených listů. Říká nám to taky, že díky CO_2 z fosilních paliv je naše planeta zelenější a země na to reaguje tak, že přebytečný uhlík ukládá zpět do kořenů.

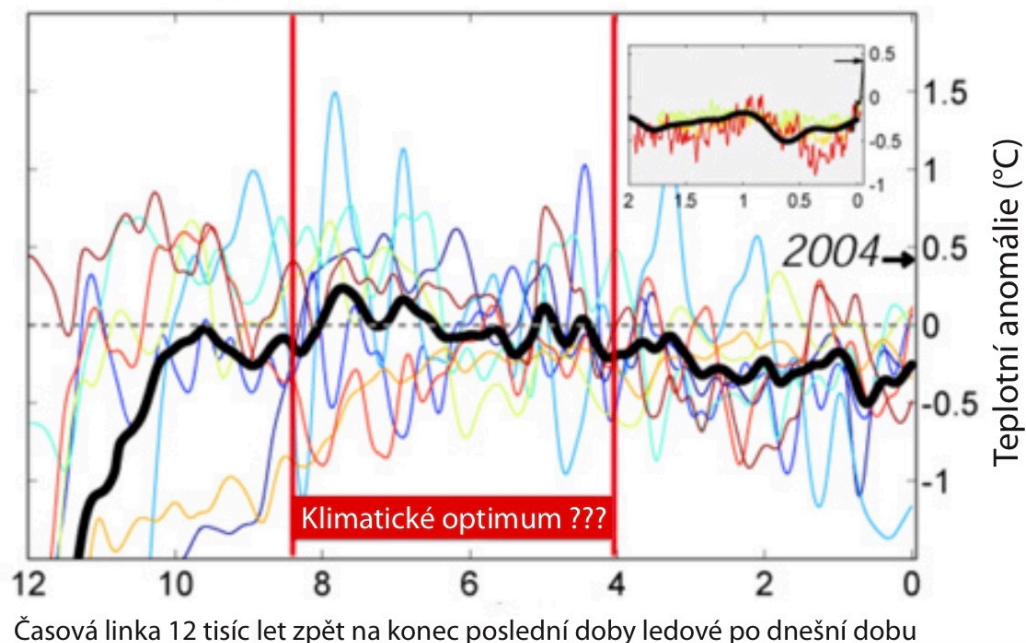

Ve skutečnosti je "skleníkový efekt" jako příčina globálního oteplování pouze hypotézou. A co nám říká věda založená na důkazech?

Použitím radiouhlíkové metody a analýzy izotopů kyslíku z vrtných ledovcových jader se podařilo získat záznamy o minulém klimatu Země. Na Antarktidě bylo provedeno mnoho průzkumných vrtů do ledovců, které ukazují a zachycují klima v určitém časovém období. Vzorky ledu ukazují dramatické změny teploty na planetě v průběhu času. Na tyto teplotní výkyvy, nebo jinými slovy na přirozené klimatické změny nemohl mít člověk žádný vliv.

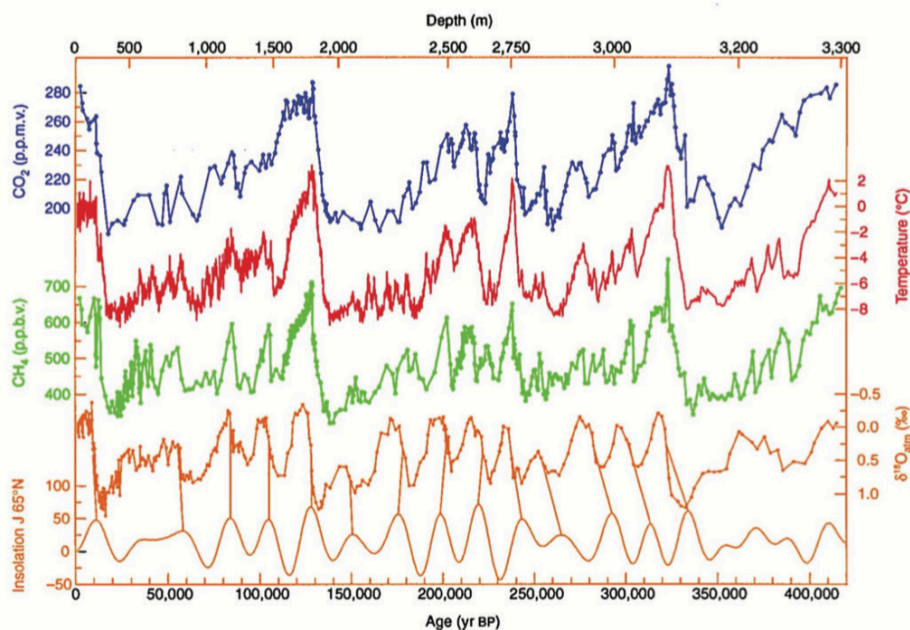
Z datového grafu snadno zjistíme, jak se teplota na Zemi mění. Tlustá černá čára, začínající před 12 000 lety po skončení doby ledové, ukazuje postupný růst teploty. Vrchol tohoto růstu byl před 8000 lety a od té doby teplota na planetě postupně klesá až do 17. století, které je známé jako malá doba ledová, viditelná na konci grafu jako malé "v". Je pravdou, že od té doby teplota stoupá a snaží se vrátit do takzvaného klimatického optima.

Kolísání teploty holocenu

Vše je potvrzeno na grafu pocházejícím z výzkumné stanice Vostok, který ukazuje časovou osu posledních 400 tisíc let. Modrá barva zobrazuje množství CO₂, červená barva ukazuje teplotní křivku a zelená zobrazuje množství metanu. Aktuální období je zobrazeno vlevo. Při pohledu na časovou osu se nabízí otázka, jaký vliv na tento vývoj měl člověk.

Dusík je dalším zajímavým prvkem, který by naše elity chtěly redukovat. V atmosféře tvoří dusík 78 -79 %. V létě roku 1909 představil německý chemik Fritz Haber, oceněný Nobelovou cenou, jak z atmosférického dusíku (N₂) vyrobit amoniak a následně z něj močovinu pomocí oxidu uhličitého. Díky tomuto hnojivu se změnila produkce potravin na

planetě. Jeden zdroj tvrdí, že bez dusíkatých hnojiv bychom dokázali udržet jen asi třetinu současné světové populace. Druhý zdroj říká, že bez dusíkatých hnojiv bychom se museli spoléhat na organickou výrobu hnojiv, což by znamenalo zhruba poloviční produkci potravin a tím pádem poloviční množství lidí, které bychom byli schopni uživit.

Jinými slovy, močovina je také odpadním produktem savců a obojživelníků, a proto se v takovém případě jedná o přírodní hnojivo pro rostliny. Pokud však použijeme pouze toto přírodní hnojivo a omezíme přísun dusíku vyrobeného chemickou cestou rostlinám, znamená to, že nebudeme schopni uživit minimálně 4 miliardy lidí.

Redukce CO₂ je zaměřena především na průmysl a ovládání populace, zato redukce dusíku je přímý útok na populaci jako takovou.

Je zajímavé jak moderní svět prahne po bio produktech. Bio produkt je potravina získaná pomocí zemědělských praktik, které zahrnují použití přírodních hnojiv a vyloučení použití pesticidů a herbicidů. V 18. století se potraviny vyráběly přesně podle těchto požadavků a průměrný výnos obilí byl 1000 kg/ha. Dnes je hektarový výnos zhruba 6000 kg/ha. S tím velmi úzce souvisí produkce masa. Abyste dosáhli přírůstku 1 kg masa, potřebujete u kuřecího masa 2,5 kg obilovin, u vepřového 4,5 kg a u hovězího 7 kg obilovin. U moučných červů je potřeba 1,5 kg obilovin na 1 kg přírůstku.

Abychom mohli vyrábět levné obiloviny, musíme používat dusíkatá hnojiva, která vyžadují plyn ve výrobním procesu. Nicméně elita se domnívá, že takový postup je plýtvání přírodními zdroji. Pro elitu není problém, že cena produktu se bude odvíjet od výnosů pouze 1000 kg/ha. Výroba masa byla označena za zátěž pro životní prostředí a protein z červů je představován jako plnohodnotná ekologická a ekonomická náhrada masa. Na výrobu masa se nepohlíží jako na klíčový článek výživy člověka, ale jako na způsob

efektivního snížení potřeby plynu. Z ekonomického hlediska je červ jasnou volbou. Ti, kteří o to nemají zájem, nemají na naší planetě místo. Tato logika naznačuje, že polovina lidstva může být ohrožena hladem. Nikoho nezajímá, že červi nejsou pro člověka stravitelní.

Sama elita uznává, že červi jako potravinová náhrada není řešení v celém spektru navazujících produktů, proto představili další udržitelné řešení v podobě umělého masa vyráběného v nerezových tancích. Tento proces je založen na takzvané nesmrtelné buněčné linii, tedy bujení živočišných buněk. Slyšíte to? Jedná se o nádorové maso vyrobené v nerezové nádrži! Technicky vzato některé zdroje, jako například Nationalpulse s odkazem na Bloomberg, uvádějí, že některé z těchto buněk jsou prekancerózní a v některých případech mohou být zcela zhoubné...

Všechna tato takzvaná udržitelná řešení jsou postavena na redukci nákladů, redukci spotřeby, redukci potřeby přírodních zdrojů a bohužel redukci populace.

Pro ty, kteří si myslí, že se jich to netýká, protože patří do těch horních 10 tisíc, ať se znovu zamyslí zda patří mezi zmíněných 2153 miliardářů, kteří vlastní přírodní zdroje a klíčovou průmyslovou infrastrukturu.

Elitní ideolog Jacques Attali se zabývá radikální reformou zdravotnictví a novým pohledem na život a smrt člověka. Attali tvrdí, že lidská výroba by měla být industrializována a komercializována, aby se zvýšila ekonomická efektivita. Attali věří, že je třeba optimalizovat část života člověka, když je zdravý a zkrátit nebo úplně vyloučit část života, když je člověk nemocný, aby se společnost nemusela starat o výdaje na údržbu těchto lidí, když se život stane zdravotně nebo ekonomicky nesnesitelným.

Jaká to náhoda, že Světové ekonomické fórum začalo propagovat skupiny LGBT. Pro klasickou rodinu jsou tato Attaliho slova neakceptovatelná. V některých západních zemích legislativa pokročila natolik, že právo nabízení zdravotního řešení eutanazie se začalo vyučovat na vysokých školách a v samotném státě se tato praktika stala součástí systému. V Kanadě jsou lidé doslova povzbuzováni, aby se zabili, aby vypustili méně uhlíku. V roce 2022 byla podle odhadů provedena eutanazie o 30 % více než v předchozím roce. Pokud máš nějaké postižení nebo problémy, máme pro tebe řešení. Znovu opakuji, pro elitu nejsme lidé, ale výrobní prostředek, který se stal neefektivní a nákladný ve spotřebě přírodních zdrojů.

Budu ovšem také upřímný, pro mě je člověk nejvyšší hodnotou, který má svou důstojnost a je obdařen lidskými právy jako jednotlivec v rámci společnosti. Elita, která si myslí, že stojí nad člověkem a pohrdá jeho právy a vykonává svou činnost, která zasahuje do důstojnosti člověka ztrácí v mých očích respekt a já osobně takovou elitou pohrdám.

Co z toho všechno vyplývá?

Náš hospodářský systém nelze opravit pouze volbami. Nemůžeme doufat, že se někdo nebo nějaká skupina dostane do parlamentu, do vlády, nebo kdekoliv jinde a my jim to

vysvětlíme, následně dojde k prozření a opraví se stávající systém. Nelze v to doufat ani z důvodu, že tyto struktury již byly infiltrovány.

Měli bychom se zamyslet nad tím, co víme. Od roku 2008 je růst hodnot pomalejší než růst dluhu. To znamená, že generování zisků je možné pouze na úkor jiných ztrát.

My bankrotujeme!

Dám vám jednoduchý příklad: ČEZ je nejziskovější společností v České republice. Čím vyšší zisk vykáže, tím více ztrát budou mít ostatní. Nejedná se o situaci vytváření kumulativních zisků, kdy ČEZ vydělá na energii a někdo jiný na této levné energii vytvoří novou hodnotu a díky tomuto zušlechtěnému řetězci se tvoří další nové hodnoty. Toto bývalo možné, ale už to tak není, protože jsme převedli výrobní řetězec do Číny, Bangladéše a kdo ví, kam ještě.

V případě, že se stát vyčerpá natolik a přestane stimulovat ekonomiku dalšími penězi, tak značná část českých podniků bude v problémech. A jak dlouho to bude fungovat? Někdo by mohl říci: Natiskneme si nové peníze. Vezmeme si tedy nové peníze a půjdeme do kavárny, objednáme si kávu a místo kávy dostaneme balíček peněz. Jistě nás ten balíček potěší a proto se vydáme na oběd, ale místo oběda dostaneme dva balíčky peněz. A já se ptám, jak dlouho to vydržíte, než zemřete hlady?

Myslí si někdo, že elity pod hlavičkou inkluzivního kapitalismu jsou hlupáci? Ne, bezesporu nejsou. Tato skupina se snaží prosazovat své zájmy tvrdě a důsledně, a to formou formulování nového systému, kterým se snaží nahradit starý. Nový systém se nazývá inkluzivní kapitalismus, což by mělo znamenat, že je spravedlivý ke všem. Avšak v praxi to tak vůbec není, jelikož slouží pouze exkluzivní elitě. Měl by se proto správně nazývat exkluzivní kapitalismus. Tyto elity umí velmi dobře manipulovat se slovy a přecházejí na digitální měnu, kterou nazývají CBDC. Jedná se o digitální dolary, digitální eura, atd., avšak tyto měny nemají nic společného s penězma jak je doposud známe. Tento proces se odehrává bez zbytečného povyku, ale uvědomte si, že se blížíme k bodu, kdy se chystá nová měnová reforma. Tato reforma zavede novou měnu a starou měnu devaluje dramatickým způsobem. Vždyť se nám smějí do obličeje, oni jsou řidiči a my jen pasažéři. Je nás skoro 8 miliard a máme vysokou spotřebu, proto se chystají velkou část z nás vysadit.

Řešením je pouze změna celého systému, pochopení lidských hodnot, pochopení lidských potřeb a zformulování nové ideologie, která nám zaručí snesitelné životní podmínky. Jedná se o zcela jiné vidění světa které vidí skupina pod názvem inkluzivní kapitalismus.

Dříve byla studie Meze růstu od Římského klubu diskutována mezi elitními skupinami, když si při tom vychutnávali sklenici vína. Dnes by měla sloužit k zamyšlení pro každého z nás, i když pijeme jen sklenici vody.

Je nutné uvědomit si, že vycházíme ze stejného základu, pochopit současné problémy a přemýšlet o závěrech sami. Osobně věřím, že závěry mohou být odlišné od těch, které jsou nám předkládány.

Je pravdou, že populace spojená s neúměrnou spotřebou problém je.

Neúměrná spotřeba populace je problémem, ale nejde ho řešit globálně kvůli různým potřebám a hodnotám lidí v různých regionech. Místo toho se zaměříme na lokalizované hospodářství, které může být založeno na různých hodnotách v různých regionech a přesto zachovat jedinečnost. Každý region musí mít své vlastní řešení. Tyto regiony, státy nebo společenství států by se měly snažit na prvním místě o nezávislost a soběstačnost v oblastech potravinářství a energetiky, aby měl každý z nás přístup k dostatečnému množství bezpečných a výživných potravin a energie pro zdravý a aktivní život.

V Evropě se začali zabývat otázkou potravinové soběstačnosti a dostupnosti potravin pro obyvatelstvo ihned po druhé světové válce. Největší úspěch měl tehdy francouzský model, který je dnes znám jako zemědělské dotace. V roce 1945 byl program podpory zemědělství zaveden ve Francii, v roce 1950 v Itálii a v roce 1952 v Německu. Nakonec byla v roce 1962 zavedena jednotná společná zemědělská politika EU.

Dnes je tento model nejen přežitý, ale taky neefektivní. Je to v podstatě technologie, která měla svůj význam, ale měla být nahrazena ve chvíli, kdy splnila svůj cíl. Dotace je dnes více politické téma, než systémové řešení.

Jak nahradit systém dotací?

První je potřeba si uvědomit co je to potravinová soběstačnost a s ní související bezpečnost.

Potravinová soběstačnost a související bezpečnost znamenají, že všichni lidé musí mít dostatečně cenově dostupný přístup ke kvalitním a živinami bohatým potravinám, které nejsou závislé na tržní spotřebě. Tyto potraviny musí být dostupné v regionu i při uzavření hranic po jakoukoli dobu a musí odolat i případným sankcím (ekonomickým, zdravotním, vojenským atd). Množství potravin by mělo být odvozeno ne od reálné spotřeby, ale od individuálních potřeb a denní energetické potřeby, která by měla být v rozmezí 2 400–2 700 kcal pro zdravé muže, 2 200–2 400 kcal pro zdravé ženy a 2 000–2 200 kcal pro děti a seniory. Vše nad tyto hodnoty by mělo být řazeno jako neregulovaná a nedotovaná nadspotřeba.

Tento problém lze řešit rozdělením trhu na vázaný a nevázaný.

Rozumím, že digitální měny nemusí být pro každého atraktivní, ale je důležité si uvědomit, že každá technologie má své pozitivní i negativní stránky. Podobně jako letadla nám umožňují rychlou a bezpečnou přepravu na velké vzdálenosti, mohou být také zneužita pro násilné účely, například shazování bomb na lidi.

Rozdělení potravinové pyramidy podle doporučené dávky a skutečné spotřeby roku 2018.

	Doporučeno (kg/osobu)	Spotřeba (kg/osobu)
Maso hovězí + vnitř. celk.	20	8
Maso vepř na kosti	40	42
Maso ostatní	5	3
Maso a vnitřnosti celkem	65	54
Drůbež	20	28
Vejce (18ks/kg)	11	15
Ryby	20	4
Cukr	20	35
luštěniny	-	4
zelenina	-	87
brambory konzumní	-	66
Lušť., zelenina, brambory celkem	140	158
ovoce mírného pásma	-	47
Ovoce celkem	160	86
Obiloviny	120	146
Mléko kravské celkem	260	246
z toho: konzumní	120	60
Máslo	4	5
Sádlo	4	4
Rostlinné tuky a oleje	22	18

Zpracoval: doc. Josef Hurta

Poznámka: Doporučeno – tučně, model Brázdové, - normálně - odhad

Ústava by nám měla zaručit základní pravidla pro měnu, jako je funkce směny zboží a služeb se zaručenou platností v celém regionu, dále měřítko hodnoty a uchování hodnoty. To znamená, že nelze připustit úrok. Pokud by byly stanoveny jakékoli restrikce, musí platit pro všechny stejně, od předsedy vlády po občana země. Restrikce zaměřené na jednotlivce nebo pokus o ovládání obyvatel jakoukoli formou musí být chápána jako protiústavní a trestná s okamžitou vykonatelností.

Mluvím o měně z jednoduchého důvodu. Elity si uvědomují nutnosti měnové reformy, stejně i my si musíme uvědomit nutnost měnové reformy. Fiat měny zatížené úrokem měly svou užitečnost a umožnily nám rozvoj, nyní ovšem vyčerpaly svou funkci a je nutné v novém systému nastavit nová pravidla a využitelnost. Digitální měna je nová technologie, která umožňuje programování. Toto programování je možné využít v negativním, ale i pozitivním smyslu. Negativní stránku by jsme měli omezit ústavou tak, aby byla neakceptovatelná.

A jak programovat měnu?

Měna založená na takzvaném "blockchainu" umožňuje rozdělení trhu na vázaný a nevázaný trh. Při platbě proběhne celý řetězec dalších plateb v jedné vteřině a v mikroplatbách budou zaplaceny všechny daně, které patří státu s přesností osmi desetinných míst. Následně budou všechny dotace připsány koncovému uživateli ve stejném okamžiku.

Celý řetězec událostí bude zaznamenán na začátku a zapsán do takzvané účetní knihy s názvem blockchain. To znamená, že nebude potřeba vést účetnictví, a proto nebudou potřeba ani finanční úřady nebo banky jako zprostředkovatelé plateb.

Podívejme se nyní na tabulku výše. Pro lepší představu si vybereme hovězí maso jako příklad. V tabulce vidíme, že ideální množství hovězího masa pro jednoho člověka v rámci doporučené výživové dávky je 20 kg. Bohužel hovězí maso je relativně drahé a mnoho lidí si nemůže dovolit konzumovat tolik hovězího masa. Klasické dotace jsou neefektivní a jak vidíme v tabulce nic neřeší. Proto v rámci vázaného trhu zvýhodníme nákup hovězího masa pro občany do množství 20 kg. Toto množství by mohli koupit v jakémkoliv obchodě nebo restauraci, ale pokud by měl někdo spotřebu větší, musel by již platit tržní cenu.

Dalším příkladem jsou brambory. Ty jsou důležité pro výživu lidí, protože jsou zdravé a obsahují mnoho živin. Na druhé straně jsou zde potraviny, jako jsou bramborové lupínky, které sice mohou být chutné, ale nemají žádnou výživovou hodnotu. Vázaný trh by podpořil pouze prodej brambor, ale bramborové lupínky by byly prodávány za tržní cenu. Podporou těchto potravin se tedy zlepší situace sociálních skupin s nízkými příjmy nebo bez příjmu (senioři, děti atd.). Tyto skupiny nebudou odsouzeny k nouzi a budou sdílet potravinovou vyváženost. Toto povede k lepšímu zdravotnímu stavu obyvatel a tím k ne malým úsporám ve zdravotnictví a v celém státním aparátu. I když to vypadá jako určitá restrikce, je ale pro všechny stejná bez rozdílu.

Jak již bylo konstatováno Radou pro Inkluzivní Kapitalismus, abychom vyrobili cokoli na světě, stačí nám v dnešní době jedna miliarda lidí. To ovšem neznamená, že se budeme chovat k člověku jako k výrobnímu prostředku, který vyřadíme. Budoucnost je v lidské součinnosti. Průmysl musí projít stejnou reformou jako měna. Globalizovaný trh nám již nepřináší žádné hodnoty a důsledkem tohoto problému bude zastavení rozvoje.

Dovoz zboží z nízkonákladových zemí, jako je Čína, Bangladéš a podobně vede ke ztrátě pracovních míst a vysokým nákladům na podporu nezaměstnanosti nebo neúměrné zařazování pracovníků do státního aparátu. Stát tím vytváří dluh na pozadí jiných menších

zisků, místo toho, aby vytvářel podmínky pro kumulativní zisky v průmyslu a ve službách. Dalším problémem je akceptace daňových rájů.

Světová ekonomika se zaměřuje především na ceny a nebere ohled na pracovní proces ani lidi. Státy selhávají v zajištění spravedlivých životních standardů a kvality života.

V 60. letech provedl doktor John B. Calhoun pozoruhodnou studii, při níž dal myším omezený prostor a neomezenou spotřebu potravy. Populace myší se rychle rozrostla, ale v určitém okamžiku se neomezená spotřeba začala negativně projevovat na sociálním zařazení myší. Myši pro své přežití nepotřebovaly nikoho jiného, začaly se starat jen o sebe a o svůj vzhled, zvýšila se agresivita a objevily se sexuální deviace. Páry myší se začaly sdružovat pouze se stejným pohlavím, bylo pozorováno jak doslova zhlouply. Celá populace myší nakonec vymřela po 1780 dnech. V experimentu, kdy byla přidána závislost na jiných myších pro získání potravy a vody, se sociální struktura myší nezhroutila. Tato záchrana se jmenovala součinnost.

Je potřeba změnit a přizpůsobit hospodářství tak, aby se více zapojoval faktor sociální součinnosti. To zahrnuje vytvoření podmínek pro flexibilní pracovní místa s různými délkami pracovní doby, aby lidé mohli lépe reagovat na měnící se hospodářství a své potřeby. Je také důležité, aby lidé mohli snadno opustit svá pracovní místa a uvolnit je pro novou generaci pracovníků, aniž by ztratili základní sociální jistoty. To je velmi důležitý faktor pro začlenění mladé generace do sociální hierarchie. Měli bychom se také připravit na to, že digitalizace a robotizace přebírají část pracovních míst. Proto bychom měli zvažovat, které pozice je vhodné nahradit technologiemi a které ne. Vytváření pracovních podmínek s kratší pracovní dobou a lokalizací hospodářství by mohlo vést k větší potřebě pracovních pozic. Je také důležité nasměrovat pracovní pozice ze státního aparátu zpět do průmyslu a služeb.

Doktor Calhoun nám ukázal problémy dnešní společnosti a její potencionální důsledky. Jen se rozhlédněte, jak pravdivá je studie doktora Calhouna.

Bude zapotřebí hlubší analýzy, kam směřuje automobilový průmysl a jaká je jeho skutečná budoucnost, když již dnes víme, že nová generace aut potřebuje o 40 % méně dílů a tím pádem i subdodavatelů. Podle prognózy IEA z roku 2020 by měl počet registrovaných automobilů v Evropě klesnout do roku 2030 o 44 %. Je nutné si položit seriózní otázky ohledně toho, jakou výrobu jsme schopni vrátit do našeho lokálního hospodářství. Potřebujeme průmyslovou reformu, která se zaměří na potřeby lidí a společnosti, na součinnost člověka s člověkem citlivě zapojeného do průmyslové výroby a na to, aby mu byla dána možnost pocítit potřebnost a sociální zařazení v kolektivu. Je důležité si uvědomit hranice spotřeby a její negativní dopad na společnost.

Nikdo z nás nechce, aby zisky a životní úroveň byly exportovány za naše hranice a abychom importovali dluh, ztrátu důstojnosti, nepotřebnost občanů a zoufalství, které dnes vidíme na ulicích ve Spojených státech.

Spotřeba je ten faktor který nejvíce ovlivňuje životní prostředí a přírodní zdroje.

Ochrana životního prostředí má přirozeně smysl, a to zejména v době kdy jsou k dispozici technologie, které mohou přispět k lepšímu životnímu stylu a zároveň k vyšší ochraně planety. Vyvážený stav mezi životním prostředím, hospodářstvím a potřebami člověka je však nezbytnou podmínkou, abychom nevytvářeli ještě větší problémy. Zneužívání ochrany životního prostředí proti člověku je neakceptovatelné.

Chránit bychom měli především člověka, vodu a vzduch. Bez vody jsme schopni přežít jen několik dní a bez vzduchu jen několik minut. Je beze-sporu nutné chránit čistotu vzduchu a vody jako základní přírodní zdroj. Nemůžeme dopustit, aby se vzduch stal obchodovatelným produktem a aby bylo vnímáno dýchání člověka jako zdroj znečištění planety. Voda by se měla vrátit zpět k člověku. Každá veřejná budova by měla mít přístup k pitné vodě zdarma. Voda a vzduch jsou nejzákladnějšími lidskými potřebami.

Životní prostor by měl být pro člověka formulován jako místo, které mu poskytuje bezpečí, pohodlí a možnosti rozvoje.

To zahrnuje vhodné bydlení, přístup k cenově dostupným a kvalitním potravinám i pro občany, kteří se z jakéhokoli důvodu ocitli v nouzi. Nemůžeme opomenout dostupnost zdravotní péče, ve které se budeme chovat k člověku jako k lidské bytosti a přestaneme ho vnímat jako klienta navázaného na finanční systém. Učitelům musíme vrátit úctu a vytvořit tak podmínky, aby naše děti získávaly vzdělání od moudrých a vzdělaných lidí.

Lidé v zásadě nechtějí pracovat, proto musíme zapojit všechny motivační faktory, které budou podporovat součinnost a chuť budovat a zušlechťovat vlastní region. Musíme přiznat lidem kteří vybudovali náš region a obětovali svou energii pro zlepšení životních podmínek, zároveň přispěli k naší dnešní lepší životní úrovni, vyšší práva než lidem, kteří přijdou odkudkoli a chtějí by zadarmo požívat stejných výhod, importovat a vnucovat nám své vidění světa.

Na základě toho bychom měli vrátit hlubokou úctu seniorům a chránit je, protože na jejich potu a krvi je založena naše životní úroveň.

Jsme lidé s tělem, duší a svobodnou vůlí, můžeme se sami rozhodnout, co vlastně chceme! Měli bychom se zamyslet nad tím, co a proč chceme redukovat, jaké hodnoty budeme prosazovat. Žijeme v době, kdy můžeme buď přijmout novou ideologii a podřídít se jí, nebo si ji sami vytvořit.

Rostislav Čuba
15.3.2023